

ніе, въ процвѣтеное (*добро) состояніе, за

гъ (*Прѣссія). Тамъ противный духъ съ истолкува оумѣренно (*съсѣ мѣра) въ Іоаннѣ Гусѣ Гусинецкомъ (*Ianz Husinec*) и въ Іеронимѣ Пражскомъ. Но Богумилизмъ въ простый народъ съ яви въ обученіи, тако именованыхъ Моравскихъ Братіевъ. Въ Сорабіа, а сега Саксоніа, тѣи обратиха въ своа вѣра Мартина Лютера.

Подиръ изгоненіе Богумилистовъ изъ Болгарскихъ земель, и подиръ изгоненіе се оттамъ Грековъ въ концѣ дванадесатаго вѣка, Болгарскій народъ имаше сеое силно и независимо (*самоволно) Царство въ 1,300 и въ 1,400 годинахъ. Въ тойзи новъ крѣгъ возобновено Болгарское Патріаршество, кое е' стоало и во время Тѣрковъ близо до начала деваднадесатаго вѣка. Болгарское Правительство не е' давало начало новымъ Богумиламъ; и Болгарскій народъ и до нынѣ (*до сега) держи Православіе. Болгаре изнова фанаха да пишатъ. Найотгодавнашніа рѣкописи, дѣто стигнаха до насъ, тогози крѣга са'.

Отъ начала патнадесатаго вѣка зачеса Тѣрское Владычество (*Царство), подъ кое и до днешнаго дня съ нахужда Болгарскій народъ. И да не са' имали